

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ
15/2/1962

ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Μας έρωτοζν και διερωτώ μεθα και ήμεις πότε τέλος πάντων θά στηθή ή από τριμήνου κοιμισθείσα και φυλασσομένη εις την Δημοτικήν Βιβλιοθήκην Χανίων προτομή του Κονδυλάκη. Δέν νομίζομεν σωστό οι άρμόδιοι να μιμηθοῦν και έδω δ.τι έγινε στην Βιάννο πού για άνεξηγήτους λόγους δέν προέβησαν εις την άποκάλυψιν της άπ' 30ετίας στηθείσε ύπ' αύτων προτομήν του έξκουσμένου Κρητός λογογράφου...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ
25/11/61

Η προτομή του Κονδυλάκη

*Αφιχθείς έξ Αθηνών ο κ. Λ. Μανωλικάκης διευθυντής της Δημοτ. Βιβλιοθήκης και ταμίας της Έπιτροπής διά την προτομήν Κονδυλάκη, προσεκόμισε την φιλοτεχνηθείσαν από τον γλύπτη Σοφιαλάκη προτομήν του έκλεκτου συμπατριώτη μας λογογράφου. Η προτομή του Κονδυλάκη θάστγθ ήντός του Δημοτικού Κήπου, θά άποκαλυφθ ή έπισημως έντός των προσεχών μηνών.

Κ#ΡΥΞ 25/11/1961

ΕΚΘΜΙΣΘΗ Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Κατ' έξουσιοδότησιν της τοπικής έπιτροπής έορτασμού Κονδυλάκη, μετέβη εις Αθήνας ο ταμίας του Φιλ. Συλλόγου «Χρυσόστομος» κ. Λεων. Μανωλικάκης, όστις παρέλαβε και έκόμισεν ένταῦθα την προτομήν του συγγραφέως του «Πατούχα», Γιάννη Κονδυλάκη, ή όποία έφιλοτεχνήθη υπό του Κρητός Γλύπτη Νικ. Σοφιαλάκη και ή όποία θά στηθή έντός του Δημοτικού Κήπου των Χανίων.

Τά έπίσημα άποκλυπηρία της προτομής θά γίνουν εις ήμερομηνίαν καθορισθησομένην λίαν προσεχώς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ
24/3/62

Έτοποθετήθη ή προτομή Κονδυλάκη

Υπό συνεργείου του Δήμου Χανίων έτοποθετήθη εις τό νοτιοδυτικόν μέρος του Δημοτικού Κήπου Χανίων ή προτομή του λογογράφου Κονδυλάκη της όποιας τά άποκλυπηρία θά γίνουν περί τά μέσα της προσεχούς άνοιξεως.

10-3-1963 εστ. 2^a

σε βιβλ. Ν^o 5456

ΑΝΤΙΑ

Ο Κονδυλάκης

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ με την ευκαιρία της φιλολογικής θραυσης που ώργάνωσε την περασμένη έβδομάδα ή Έταιρεία Έλλήνων Λογοτεχνών για να τιμήσιν τή μνήμη του. Τό έργο του Ι. Κονδυλάκη, με τον «Πατούχα» επί κεφαλής, είναι από τά καθαρότερα, από τά γνησιότερα ελληνικά δημιουργήματα. Η τιμία συνειδησί του δέν τόν άφισε να παρασυρθ ή ποτέ από σχολές, από λογοτεχνικές μόδες. Έγραφε όπως άνάσαινε, περιφρονώντας ό,τι ήτανε ψεύτικο, ό,τι θυμίζε μανιέρα, ό,τι έφτιανε φιοριτούρες στο γράψιμο. Και πάντα γιατί έννοιωθε πραγματικά την άνάγκη να εκφρασθ ή. «Ο Κονδυλάκης - γράφει κάπου ο άειμνητος θώτος Πολίτης - είναι τό σπάνιο φαινόμενο Έλληνας λογοτέκνου, ο όποιος γράφει επειδή έχει, κάτι θετικόν και ώρισμένον να ειπεί. Είναι ο τύπος του ελικρινούς συγγραφέως». Όσο για τό τέλος του, δείκνει και εκείνο τό άνώτερο ήθος του πνευματικού άνθρώπου, είναι ένα μάθημα απλόπτος, πού σās κάνει να θυμάστε τή μορφή του Μάρκου Αντολίου. Όταν άρχισε να αισθάνεται τον έαυτό του γερασμένον - και ο άνθρωπος της έποχής του Κονδυλάκη, γεννούσαν γρηγορώτερα από τους σημερινούς - όταν κατάλαβε ότι αλλάζουν γύρω του οι συνθήκες και ήσθεν ίσως ή ώρα άλλοι να προωθηθοῦν, άντί να έπιμένη, να κάνη φασαρίες, να καταφεύγη σε ρεκλαμαρίσματα, πήρε την άπόφασιν για την όποία τον είχε προετοιμάσει μία ζωή γεμάτη άξιοπρέπεια, άνιδιοτέλεια και περηφάνεια. Έχάρισε στους φίλους τά βιβλία του, τό μόνο κεφάλαιο πού του μένει από τή μακρά πνευματική του δρāsιν, έπήρε ένα πλοίο στον Πειραιά και πήγε στην Κρήτη, στην πατρίδα του, να πεθάνη. Ό,τι είχε να πράξη σε τούτο τον κόσμο και σε τούτο τον τόπο, τό έπραξε άθόρυθα, άντρικια και γελαστά.